

af de Ydelsler, navnlig de gensidige Ydelsler, som Sælger og Køber have Krav paa ifølge § 2, forekommer det os ikke at være nok at tilvejebringe Hurtighed i den almindelige Procesgang. Der kunde dog blive en Forhaling af Sagen som Følge af de Besværligheder, som Jæstfættelsen af Ydelslerne i et saadant Tilfælde vilde medføre. Vi have tænkt os, at der kunde opnaas en Vinding i denne Henseende, naar man indskrænkede den almindelige Regel om, at der i saadanne Tilfælde skal, naar der overhovedet skal være Tale om Skøn, være to Skønsmand og i Tilfælde af Overskøn fire. Vi have foreslaaet, at Retten skulde kunne nøjes med at udmelde een sagkyndig Skønsmand og i Tilfælde af Overskøn to. Det er en Betænkelse, hvis Vinding med Hensyn til Hurtighed næppe kan maales alene ved at dividere med 2. Det følger af sig selv, at den Hurtighed, som kan opnaas, naar man kun har med een at gøre i første Instans, er noget langt mere, end hvad der følger af den blotte Halvering.

Det er de Vædringsforslag — ikke særlig indgribende, som det vil ses — som Udvalget stiller. Jeg skal endelig blot tilføje, at vi have haft under Overvejelse et Spørgsmaal, hvortil en Henvendelse fra Pantelaanerforeningen har givet Anledning, den Henvendelse, som er trykt som Bilag til Betænkningen. Den gaar ud paa, at der tilføjes en Bestemmelse om, at naar en Køber har disponeret over en Ting, tilkommer den Del af Afdraget, som skal betales tilbage, ikke ham, men den, som han ved Salg eller Pantsetning har overdraget Tingen. Vi have haft det under Overvejelse, men vi have ikke ment at kunne eller burde stille Forslag om nogen Vædring paa dette Punkt. Vor Rets almindelige Vinditionsregler, som ikke medføre, at der, naar en Ting vindiceres tilbage fra den, til hvem Tingen er solgt eller pantfattet af Køberen, da fra dennes Side kan stilles Fordring paa noget Beløb som Betingelse for Udleveringen. Vi have ment dette, fordi dette jo atter vilde være et Indgreb i de almindelige Regler, hvilket denne særlige Lov ikke kunde eller burde give Anledning til. Det er meget muligt, at vor Rets almindelige Vinditionsregler ere for strenge, men det gik efter vor Mening ikke an at gøre Forandring i dem i dette specielle

Forhold, idet man derved vilde komme ind paa Konsekvenser, som vilde være uheldige, saa længe disse Regler ikke være forandrede ogsaa for andre Forholds Vedkommende. Vi have derfor ment, at man i den Henseende ligesom paa saa mange andre Punkter i denne Lov har maattet se at fastholde, at de almindelige Regler, som gælde for alle Retshandler under alle Forhold, blive uforandrede. Der sker derfor ingen andre Vædringer end de, som ere nødvendige som Følge af Lovforslagets Indhold. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de stillede Vædringsforslag.

Spst: Som det maatte vil erindres, udtalte jeg ved Sagens første Behandling, at det forekom mig, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, 1ste Stykke, gik Sælgeren noget for nær, og som den ærede Ordfører har antydet, har dette Spørgsmaal ogsaa været Genstand for Overvejelser i Udvalget. Jeg kan dog ikke sige andet, end at min Opfattelse ikke just har forandret sig paa dette Omraade. Bestemmelsen gaar ud paa, at Overenskomster om, at Køberens Udebliven med de vedtagne Afdrag skal medføre, at den resterende Købesum straks forfalder til Betaling, ikke kunne gøres gældende, medmindre der er forfaldet to Afdrag og det Beløb, med hvis Betaling vedkommende er udebleven, udgør i det mindste $\frac{1}{10}$ af Købesummen. Jeg skulde ikke have det mindste mod denne Bestemmelse, hvis den kun kom til Anvendelse paa de saakaldte ufunde Afdragshandler, eller dog saadanne, der angik mindre Genstande f. Eks. Lommeure, Urkæder, Harmonikaer, Oliemalerier og den Slags Ting, men naar Handelen angaar større Genstande, frygter jeg for, at man her gaar Sælgeren noget for nær. Jeg skal tillade mig at oplyse det med et Par Eksempler. Hvis saaledes en Landmand sælger en Hest til 600 Kr. paa de Vilkaar, at Køberen skal betale $\frac{1}{3}$, altsaa 200 Kr. straks, medens Resten skal betales i to Afdrag, 200 Kr. i næste Maaned og de sidste 200 Kr. om 3 Maaneder, saa vil altsaa Sælgeren, hvis Køberen udebliver med sit første Afdrag, være nødt til at søge ham til at betale først de 200 Kr., og han vil ikke, for det sidste Afdrag er forfaldent, kunne søge ham til at betale det resterende; han er alt-